

hvorledes de skulle være lavede, samt Bestemmelserne om Maa! og Vægt af den Fisk, som drages i Land — man skulde synes, at naar man havde den ene af disse Bestemmelser, var det tilstrækkeligt. Men som sagt, jeg skal ikke komme videre ind paa alt dette, der for saa vidt nok kunde ligge mig som saa mange andre paa Sinde. Det, som imidlertid særlig ligger mig paa Sinde, er den højtærede Ministers Udtalelse om, at man ikke kunde tage Hensyn til, hvad Fiskerne i saa Henseende fremkom med. Jeg vilde gerne vide, om jeg har misforstaaet denne Udtalelse, eller hvorledes man skal forstaa den. Jeg vil nu haabe, at den højtærede Minister ikke har ment den, som den er sagt. Enten vi saa en Kommission nedsat eller ikke, anser jeg det for givet, at man maa indhente fra de forskellige Steder af Landet den størst mulige Oplysning om, hvorledes Fiskeriforholdene skulle ordnes. Der er saa mange Familiers Liv og Velvære, der afhænger af en Fiskerilov, at man dog ikke kan andet end indhente nøjagtige Oplysninger om de Dufster, der komme frem fra Fiskerne i de forskellige Steder af Landet.

N. Andersen: Jeg vil gerne med et Par Ord hde den højtærede Minister min Anerkendelse og Tak for, at han ikke stiller sig ganske uvillig til en Bømpelse i de Foranstaltninger, der ere foreslaaede for den vestlige Del af Limfjorden, med Hensyn til en Løsning, der er langt strengere og ganske anderledes effektiv, end den nogen Sinde er foreslaaet noget andet Sted her i Landet. Den højtærede Minister udtalte i samme Forbindelse, at naar man vilde frede Rødspætten og naar man vilde gøre sit til at tilvejebringe en bedre Bestand af Rødspætter i Limfjorden, maatte man ogsaa tage Rønsfævnenserne deraf. Ja, selvfølgelig, det er klart nok; men den højtærede Minister ser vistnok lidt for lyst paa Forholdene, naar han mener, at man allerede nu ad videnskabelig Vej er bleven klar over, hvorledes Rødspætten i det hele taget ledes og udvikles sig. Jeg har ikke kunnet saa andet ud af det Materiale, der foreligger, end at et af de væsentligste Punkter, hvor man er kommen til Klarhed ved videnskabelig Forskning, er det, at Rødspætten vokser hurtigt og, til en vis Grad i alt Fald, trives godt i en Del af vore Farvande. Men for at man med Føje skal gaa til saa strenge Indskrænkninger i Fiskernes Erhverv, som her foreslaas i Lovforslaget, forekommer det mig, at endnu et Par andre Punkter burde slaas fast, navnlig for Limfjordens Bed-

kommende. For at man kan gaa med til saa strenge Foranstaltninger, bør det dog vistnok kræves, at man har nogenlunde Klarhed over, om Rødspætten i Limfjorden virkelig praktisk set opnaar en Størrelse af 11—12 Tommer, saaledes som det er foreslaaet, den skal være, for at den overhovedet maa findes i den vestlige Del af Limfjorden. Det forekommer mig, at det dog først maa være fastslaaet, at den virkelig naar denne Størrelse, inden den vandrer tilbage til Havet, for det kan dog ikke være Meningen, at man i den vestlige Del af Limfjorden skal unblade at fiske brugelige Rødspætter af en Størrelse, som svarer til, hvad der kræves i den øvrige Del af Landet, for at den, naar den har opnaaet den lovbefalede Størrelse, saa skal vandre tilbage til Havet. Dette Spørgsmaal om, hvilken Størrelse Rødspætten kan naa i Limfjorden, stiller den Videnskabsmand, der har ledet Undersøgelsen, fuldstændig hen som et ubesvaret Spørgsmaal. Han udtaler endogsaa med rene Ord, at det ikke er lykkes at finde levende kønsmodne Rødspætter i Limfjorden, og han siger: „maaste udvandre de til Vesterhavet, hvor Kønsmodenheden indtræder“. Saa andre Steder i det videnskabelige Arbejde, der er vedføjjet Lovforslaget, udvikles der, at man antager, at Kønsmodenheden hos Rødspætten indtræder omtrent med den Størrelse, der er lovbefalet her i Landet — altsaa 8 Tommer hidtil, eller efter den ny Bestemmelse 9½ Tomme — men man er fuldstændig uklar over, hvor de virkelige kønsmodne Rødspætter i Fjorden blive af; for der findes ingen, og det skulde være underligt, om det lykkes saa fuldstændigt at fiske de saakaldte toaarige Rødspætter, at der slet ingen af disse findes. Det turde derfor være mere sandsynligt, at Fiskerne have Ret, naar de sige, at lige saa sikkert, som det er, at de imaa Rødspætter omtrent fra en Størrelse som en Tokrone og lidt derover op til en 5—6 Tommer indvandre i uhyre Stimer i Marts og April Maaned med indgaaende Strøm gennem Lyborønskanalen, lige saa sikkert er det, at de om Efteraaret eller i Begyndelsen af Vinteren gaa i store Stimer tilbage til Vesterhavet. Hvis dette er Tilfældet, er det ganske urimeligt at fastslaa en Bestemmelse som den, der foreslaas i Lovforslagets § 41 næstsidste Stykke, hvor der siges: „Smellem det laasjede Vand ved Løgstør og det laasjede Vand ved Kril maa, i Løbet af de første to Mar fra denne Løvs Stræktræden, Rødspætter, som fanges under en Totallængde af 10½ Tomme (28 Ctm.) og efter denne Tid Rødspætter under en Totallængde af 11½ Tomme (30 Ctm.) ikke landbringes, men